

بار یا خلق نه هواره ز کوه توبه استغفار
 کو بگر بچن بختی شهر را که شمع بختی
 نه بخیر و نه به اقل پاشی بر صیحه ای اقل
 لوبنی علم (من لده) فاصدها در راه هرن
 من آقا منار لوبسته هشیار من هر روز نه
 شیطان لنین بوکر امیر نیشانه در دست افلا بخیر
 بی کس لب لبز لبز دکت بهیچان در زیر دکت
 ونعی دکت ز ولادت بر صمیم قوی بی شادان
 حنا نبوسه نی نورا قریست کفر فتح صدود
 و خن خولی عالی دکت آقی لشمارای دکت
 خالقن خدی تقدر دکت حج لک لکین در دکت
 میره له هوی بعد میلاد بکره لاهو فامنتیلو
 فطکس نذات مدرسه نشیمن هبغا چاردها
 دلان و حور ابهر حقه اندوه غز الا جاق زنه
 خالی زه رنگ خفلا ن ایلا نوجوه خفلا ن
 بکر ز رنگ حور بان سر داره رقا قربان
 کیز دکتی حکران صوره رنگ حکران
 او نازک استهوار عام شهنظر علیا ایوان مقام
 او نازک او معنیر شیطان رضو نه هاشم
 خیر ز رنگ بیره کت سبی و ک خنر بوه
 شیطان بوه حج طازیه را هشت دگهد گازیله
 کوبله دوه بی برن نازک در عفتن هلی
 در همن کره مود و یوان ار هانج باب و بران

حال کبر بر بسیار دکن دشت و بیانشا ر دکن
 جاد را بیه خارمان بهیچینه بال عالمان
 آئینه زور خلق زمان هندی همو اکما و فال
 حساب نول مشکربو دست لکشا با نزل دبو
 و له قدر نراج حال جیه همدان دگوت جا کافینه
 اسم و هلسی جز بس شیخ و ملازیم لکن =
 باشوان جزو کتا با ان الحناسی پزی حرا بان
 دخیوی دبی باب وری وه دخیوی حو کت حد
 کارا یکی که با واک سری بشون با فک
 لا زم شیفله عینی حال و نزل او ی سینی
 سیغان دخیوی دبین باب در عالموی بخوبین
 خوناکول دبی بچون باخوی ز عالموی دگوت
 و در بر باطوی بر سیه خوه ناکوه اینشوی
 جارجا دکن در حکمی ظاهر دکن ناسرعیان
 خون روان عاصد دبه با دخدمنا خاندی
 خون او دهی سرعته دیننا محوم عودنه
 ای دنگ در عالم کوهی در هون دکن یکی ز می بسیرینه مزه شاقی که ز علت
 ندیر که کما عقول دکن صد حوق کومیر هود که نفس جنتو عود دکن علی حن لکس جوق کتن
 حقتاسی گهدار مؤمن کرم ز قوی در هلسی شیرت دکن ناسکن تا رنج لباب کشتی
 کیمیا لبامی عافه انسان نغمی کامله رأبا هرن اهلان مشکله خن مدام دعفتن
 فیم کوز بر امی کر بائی کترکی دین کر [خو کردن و هود سینی کر] ز کیم فهم و جهانه
 کیم فهمی و فهمی چاه دکن رأی لبی عافتن کس بهوای دکن خمد کیم و ربتی
 را نونه خصله و بکن کار کو باب وری یکی لا زم قوی دی چیسکی ز ربتی و دیر صبت

در جاد

را به نغز در سینه اش و در وی کبود بر زنده او روز عجم بود مفره تا غیر از خطی است
 امر زنی ایمنی گف : جوی گهن میروی شخ خونا کو جا کر پی نغ : ز بر اکت حکایت -
 ز خون دست جا که : الله بخوی عالمه - کشش بر صیصی لازم : ز بر اکت شمارخ
 شیطین بصورت با کر : ها و ز کره باب و بری آن وی در ناف آق کر : خدا کس دهانا ما بخ
 جاره لا و دره تقشش بکن طماها قشش بکن من ز بر و زین بکیرتی : با ندی قشش بکن
 ز بری کو هونجا بکیرتی : تا جا مرصع لسری نالبت بکیر صغ می : ز من فکر تو کسوق
 با ز خون دل فلکت : آناه و غلام را بون است : چون تکلفی کت بسته را خون زکی امانه
 امانه باری مرده - کسوخ گوا و امر و زده دنیا حرام دونه ز من : ز کوی ز شانی مننه
 خلق مو با شخ افه : او جان نهان بکیر مفر فکر با و هانده - و نفاق و وسایع
 غنیف کبروان او شخ : ز بار با خلع خراب وان گو نه بنی هسا کد لب سر راست با عبارنه
 در سفا قشش دکن : کشش نه چه فی دکن هفتا با نافی لیلی مگ : بر صرفه چون خوی
 او با کله هان سر رفه - نشا و زلف ز دور رفه : لازم ز گریان ز رفه : آنبه در ز و حشخ
 کیم کما شخ طاریا نا : او ز اهدی ز حور بان بو فون انصار بان : یارب بلا ز بان نه نه
 بارت موکس کو ز دکن : شهینو ز هزار نکم عبا نکس اظهار نک : حشخ روز اساعنه
 عجم ز خونون اشک : حشیا نه نیست او مگر بر صیصی هلا و بسنه بشرا هانده حدی هلاکنه
 جلا ز کنگران کار دکن بر صیصی ز کت هلاک دکن : مملوه حوی اظهار دکن : رسا کیم رفه
 بر صیصی گره گوننه هزاره نین خرای فلس بار چه رانده هانده ربار : ز شفقت و بر صیصی
 گو خلو با باب دور بو : گم دلتان که طور بو سکنه حنا حضور بو : افه گها مبر خد من
 خلفون بنبرن کا ز لب : افی رنگ دین بر صیصی از فحیح در انتم می : کا و دکن کشفنه
 - بر صیصی گو بقطی دکن : فضا مشکلی نولایک : من ز لب بند حلام که : نیمه قوی مننه
 - در زمانه انصاف جو نینه : نه رفه در سنا کیرینه سیمی و بوزانیه مدینه : زاکم شفا عنه
 ارشیه می بکیر سری : جبارنه بکیر از مبرد : هلا در لته : فیه دیه دده : قالیان دین رحنه
 او عاصمی و دولته : نافع ز دنیا پی رسته : فخرس با و کینه : بحیره دست ز خورنه

او عاصمی بنیای و عود : شینج بیثبات بر کبود : شرک عظیمه جو بود وجود ایمانی بر شکت
 این از بر صیصی بو عدا : شیطین فکشت ز اهدا فواد کر باری خدا : فکشت با ز کت
 هفتی بو بد سالی تمام : طاعت ذکر دائم و راه فو ز کر شاه علامه : بلا حایره خسالت
 فیر نای بکن الله : کیم بز بر خد متا پا دنا هله خدا بق مکن دگنا هکیم : همه مبه نه صیصی
 : حشخ حشخ زان - : ز بار با فلسو نه مردان دی زمانت لی سر دانه : همی موی پروانخ
 - مبر و ج اف بند دکن : آناه به عنای صغوتن عجمی کشت خیران ز کوی : نور با و کیرینه
 فملا خراب خود بی نیاه عجمی فکتن له بنیصه : در با سر است مسکینه : ز دور و بنیصی و حشخ
 تمام بو با دنیا خدی بلند در سنی محمد علی کوی حاجه رشید کفش با عدلی
 آخر تقه خور حانقه ز فدا هذنی ز و بلا یقنا مادین : ز فضا با اسم بری سلسله ه
 بر صیصی ز هبنا منقولی سلسله زومی دگندی نارمی : لجم منلا محمدی خرای
 سوسنا خدی ز و بزی ز دکن لب خدی مبر و عاصمی و ی بوی کسوق

ته و او